

Regizorul pe val si regizorul penal

de *Mihai Fulger* Dintre regizorii coreeni de azi, in momentul actual [Hong Sang-soo](#) pare cel mai „pe val”, cel puțin pe plan international. 2010 este cu siguranta anul sau: la a sasea participare la Festivalul de la Cannes, a obtinut marele premiu al sectiunii „Un Certain Regard” cu [Ha Ha Ha](#) , chiar in acest week-end are premiera mondiala la Venetia (unde este selectionat pentru prima data) al 11-lea lungmetraj al sau, **Oki's Movie** (filmul a fost ales sa inchida sectiunea „Orizzonti” a Festivalului din Laguna), iar luna aceasta British Film Institute i-a rezervat un program retrospectiv.

Lungmetrajul care l-a precedat, in filmografia cineastului, pe laureatul **Ha Ha Ha**, este [Jal aljido mothamyeonseo / Like You Know It All](#) . Filmul a circulat pe la multe festivaluri in 2009-2010 (Cannes – „Quinzaine des Réalisateurs”, Toronto, Vancouver, Pusan, Londra, Tokio, Viena, Oslo etc.), iar Hong Sang-soo a obtinut, la Asian Film Award, premiul pentru cel mai bun scenariu.

Like You Know It All are, ca si foarte noul **Oki's Movie**, un regizor drept protagonist, care poate fi perceput ca un alter-ago al autorului. Numai ca vom fi rapid surprinsi, daca nu chiar socati, de modul in care ne este prezentat acest personaj principal.

Regizorul Ku Kyung-nam (interpretat de Kim Tae-woo, care a mai colaborat cu Park Chan-wook, Kim Ki-duk si, desigur, Hong Sang-soo) se apropie de 40 de ani si a realizat pana acum cateva filme „de arta”, cu bugete mici, care nu prea au avut succes la public; visul lui este ca viitoarea sa productie sa adune 2 milioane de spectatori. De ce continua sa faca filme pe care oamenii nu le inteleg? Cand i se pune aceasta intrebare (probabil nu pentru prima data), Ku ia foc si incepe sa se justifice pe un ton rastit-superior (Daca nu le intelegeti, asta e. Eu doar le fac, restul tine de voi. Filmele mele nu sunt dramele cu care sunteti obisnuiti. Nu au mesaje clare, sunt in cel mai bun caz ambigue. Nu au nici imagini frumoase... blablabla), desi, daca ar fi sincer cu sine insusi, ar gasi repede raspunsul: face asemenea filme incomprehensibile pur si simplu fiindca oamenii sunt pentru el incomprehensibili. Iar Hong Sang-soo ii ridiculizeaza si pe critici: Jo, unul dintre ei, care scrie la revista „Cine 21”, il lauda pe Ku pentru ca intelege foarte bine natura umana...

Filmul are doua parti. In prima dintre ele, (anti)eroul nostru este chemat ca membru al juriului la editia a patra din Jecheon International Music & Film Festival (evenimentul nu este inventat), in august 2008. Este flatat de rolul primit, insa nu ii pica prea bine descoperirea ca regizorul lui Kim, rival inca din facultate, ii este dedicata o retrospectiva in cadrul festivalului, deci acesta este considerat mai important decat el. Tot aici o cunoaste pe directoarea festivalului, Gong Hyun-hee (Uhm Ji-won din **Tale of Cinema** al aceluiasi regizor), careia ii cam plac duelurile bahice. Dupa o petrecere inecata in alcool, din pricina neglijentei lui Ku, Gong ajunge sa fie siluita de Kim. Insa pentru ea marele vinovat nu este violatorul, ci cel care a facilitat violul. Iar necazurile lui Ku nu se opresc aici. In Jecheon s-a mutat de doi ani un fost prieten din facultate, cineast ratat, care si-a deschis un restaurant si traieste fericit, alaturi de Yushin, femeia pe care o considera un „suflet-pereche” si care crede cu tarie in puterea vindecarii spirituale. Invitat la cina, Ku reuseste s-o jigneasca pe Yushin si, dupa o imprezibila secventa onirica, sa-si transforme fostul prieten intr-un dusman de moarte. In cele din urma, regizorul se vede nevoit sa se intoarca, cu coada intre picioare, la Seul.

Partea a doua incepe dupa 12 zile, cand Ku este invitat de un alt vechi prieten, care acum lucreaza pentru Jeju Film Commission si preda la universitate, sa le tina o prelegere studentilor de la Film din Insula Jeju. Aici, regizorul il reintalneste pe varstnicul si respectabilul artist Yang, care i-a fost profesor in facultate si l-a determinat sa aleaga cinematograful in detrimentul picturii. Spre marea sa surpriza, acesta este casatorit acum cu marea sa dragoste din scoala, Kosun (Ko Hyun-jung din **Woman on the Beach** al aceluiasi regizor este, ultimul cadru de aici, o... femeie pe plaja). Si aici apar necazurile: o scrisoare a fostei iubite il convinge pe Ku sa se culce cu sotia maestrului sau. Atunci cand adulterul este descoperit de un vecin, si el artist, (anti)eroul nostru se trezeste in fata dezastrului...

Cele doua parti au multe similitudini. Nu doar situatii si replici se repeta, ci si obiecte apar in ambele case in care Ku este invitat (piatra cu care el este lovit in prima parte). Prin prisma

evolutiei protagonistului, Hong Sang-soo este foarte autoironic: Ku Kyung-nam este un cineast si un om mediocru, foarte usor de influentat si manipulat, care fura idei de la ceilalti, minte cu seninatate sau, atunci cand i se pare ca a scornit vreo replica buna, o repeta cu prima ocazie. Nu e de mirare ca o pateste mereu, pentru ca nu invata nimic din propriile greseli (si titlul filmului este cat se poate de zeflemitor). Argumentele sale se potrivesc oarecum si cu filmele lui Hong Sang-soo, care au mai mult succes la publicul festivalier international decat la cel coreean. De pilda, nici el nu este interesat prea mult de imagine si nu se sfieste sa recurga la zoom-uri, evitate de mai toti cineastii de azi. Iar folosirea voice over-ului pentru a le aduce la cunostinta spectatorilor gandurile protagonistului sau relatiile sale cu celelalte personaje este si ea destul de primitiva... Totusi, manierismul lui Hong Sang-soo are tot mai multi admiratori, iar comediile sale deloc lipsite de emotie sunt deseori reconfortante, precum filmul de fata, mai ales ca spectatorii pot afla din el cum este cu adevarat viata festivaliera: interese meschine, orgii nocturne, jurati care atipesc la vizionari s.a.m.d.